

En pidä kaikesta siitä, mitä tapahtuu tänään Venäjällä. Olen huolissani Venäjän kehityksen suunnasta.

Energiavaurauden kasvun kanssa on palautunut uudelleen venäläinen kansallisylypeys sen jälkeen, kun Neuvostoliiton luhistumisessa venäläisiä oli muun maailman silmissä nöyrytetty köyhistyttämällä kansa.

Venäjä on maailman suurin kaasunviejä ja toiseksi suurin öljynviejä. Vienti vetää ja valuuttavaranto kasvaa. Kasvun rajat ovat kuitenkin tulossa vastaan. Maassa ei ole tehty riittävästi uusia investointeja uuteen energiantuotantoon. Se on pohja, joka saattaa pettää lyhyelläkin aikavälillä. Valtaa pitävillä poliitikoilla on kiire turvata asemansa ennen kasvun hidastumista.

Jos puolustetaan ihmisoikeuksia, kansalaisvapauksia, sananvapautta, vapaata kokoontumista tai riippumatonta oikeuslaitosta, Venäjää voi - ja pitää - kritisoida. Demokratiaa olisi se, että siellä kuultaisiin myös vähemmistöjen ääntä ja parhaassa tapauksessa ei väkivallan estettäisi vähemmistön muuttumista uudeksi enemmistöksi.

Ikiaikojen Venäjä on ja pysyy Suomen naapurina.

Venäjän ja toisen naapurimme Viron kiistoissa olen ollut pääsääntöisesti pienemmän puolella: Viron puolella. Haluaisin kuitenkin samalla turvata Baltian maiden venäläisten kansalaisoikeudet.

Minulle oli aikoinaan suuri yllätys se, että Neuvostoliitto hajosi ja Viro itsenäistyi. Siunailen edelleenkin tapahtumien väkivallatonta luonnetta.

Ymmärrän Viron uudelleen saavutetun itsenäisyyden etnisille virolaisille tuoman hyvän olon tunteen: vapaus on väkevä voima.

Silti katson oikeudekseni arvostella Viron kehitystä ja 1930-luvun äärioikeistolaisuuden kunnianpalautusta. Virossa valtaa pitävät ne, jotka eivät ole huolestuneita valtion omaisuuden rosvoamisesta yksityisiin käsiin ja jotka eivät yritä korjata sen myötä vääristynyttä tulojen ja varallisuuden jakautumista. He perustavat ulkopoliittikkansa - amerikkalaisen demaripresidenttinsä ja patsaansiirtoehdotuksella maalisvaalit voittaneen reformipuolueen johdolla - koston ja uhitteluun Venäjää kohtaan.

Neuvostoliiton nimissä tehtiin hirmutekoja, mutta sitä ei enää ole, ja elämä jatkuu.

Viro on sekä EU:n että Naton jäsen, ja niin ollen sen poliittinen eliitti ratsastaa leveillä hartioilla. Se on tuonut ukopoliittikan kautta sisäpolitiikkansa Euroopan unioniin.

Meillä suomalaisilla on toisenlainen perintö vaalittavanamme.

Me halusimme pysytellä kylmän sodan ulkopuolella. Puolueettomuus oli sitä, että me antaneet sotkea itseämme suurvaltojen konflikteihin vastoin omaa tahtoamme, ja itse me emme sitä tahtoneet.

Kun Viro vaatii tänään kaikenlaiselle politiikalleen tukea ja solidaarisuutta EU:lta ja sitä myös saa, meidät sotketaan EU:n kautta ongelmiin, joiden osapuoliksi me emme ennen halunneet joutua.

Minun mielestäni meidän etumme ei ole se, että EU puhuu yhteisessä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa (jota me emme ole antaneet EU:n

toimivaltaan) "yhdellä äänellä". Se on muiden ääni.

Venäjään suhtautumisessa olen eri linjalla kuin jotkut edustajatoverini Euroopan parlamentissa, ja soisin Suomenkin olevan. Joukossamme on virolaisia, latvialaisia, liettualaisia, puolalaisia ja unkarilaisiakin edustajia, jotka hakevat revanssia menneiden vuosikymmenten kokemuksistaan. Vaikka ymmärrän heitä, en haluaisi antaa EU:n puhua yhdellä äänellä, heidän suullaan.

Olen Suomen oman Venäjä-politiikan ja naapureiden kahdenvälisen vuoropuhelun kannattaja. Haluan rakentaa hyviä enkä huonoja Venäjään, mikä ei saa estää ilmaisemasta huolta asioiden tilasta naapurissa, jos siihen on perusteet.

Mihin muuhun tarkoitukseen tarvitaan ulkopoliittikkaa (ja ulkoasiainministeriötä) kuin oman etumme ajamiseen? EU:n "yhden äänen" ulkopoliitikalla ajetaan erilaisia etuja.

## Mediasta

Suomessa on vallalla kumman hysteerinen mediailmapiiri suhteessa yhtäältä EU:hun ja toisaalta Venäjään.

Yleisradio on EU-asioissa Suomen pahin mielipiteenmuokkaaja, europropagandisti ja tietoisuuden manipuloija.

Vaikka Helsingin Sanomat on avoimesti EU- ja Nato-mielisellä linjalla, lehti antaa aidosti tilaa myös toisenlaiselle ajattelulle, ei paljon, mutta antaa kuitenkin. Se tekee niin journalistisista syistä. Sen, mitä Helsingin Sanomat tekee avoimesti, Yleisradio tekee salakavalasti, vanhan uskottavuutensa varjolla. Sen (uutis)toimittajilla ei ole korkeaa journalistista moraalia.

Arvioikaapa asiaa itse.

Alla on kaksi tekstiä: Esko Seppäsen puhe, jonka hän piti europarlamentin täysistunnossa 9.5.2007, ja Ylen kirjeenvaihtajan Jarmo Mäkelän tekemä ja Yleisradion nettisivuillaan monistama "uutinen" samasta puheesta. Mäkelän päästö julkaistiin "uutisena vuorokautta myöhässä (!) ilmeisenä tarkoituksena tehdä Seppäsestä "vironsyöjä";

Pahantahtoisuutta kuvaa "uutisen" loppu: suosiota eivät osoittaneet edes ryhmätoverit. Se oli totta, mutta samalla valhetta. Salissa oli nimittäin läsnä vain yksi saman ryhmän edustaja Vladimir Remek - joka kertoi olevansa täysin samaa mieltä Seppäsen kanssa.

Jarmo Mäkelän vaimo on töissä Suomen EU-edustustossa, mikä näkyy kirjeenvaihtajamme työssä: hän on Suomen EU-politiikan virallinen toimitsija.

Seppäsen puhe 9.5.2007

"Puhutaan paljon ympyrän neliöimisen vaikeudesta.

Tavallaan siitä on kysymys, kun eräät EU:n jäsenmaat haluavat ylläpitää Venäjän kanssa samaan aikaan sekä hyviä että huonoja suhteita. Hyviä suhteita tarvitaan halpaa kaasua ja öljyä varten, huonoja taas kotimaista politiikkaa varten.

Meidän ryhmämme haluaa, että EU neuvottelee Venäjän kanssa uuden kumppanuussopimuksen. Kun on 27 jäsenvaltiota, niillä on neuvotteluissa erilaisia etuja valvottavana. On kuitenkin vaikea ymmärtää sellaista nationalismia, jolla estetään puolen miljardin ihmisen yhteisöämme hoitamasta järjestyneellä tavalla suhteita EU:n lähinaapuriin.

Tiettyjen jäsenvaltioiden ei pidä kiukutella Venäjälle luottaen muiden jäsenmaiden solidaarisuuteen niitä kohtaan, jos ne samalla estävät näitä muita maita ajamasta yhteisiä etuja suhteessa Venäjään. Eurooppaa ei saa polarisoida; sellaista henkeä on havaittavissa tässä salissa.

Meidän ryhmämme puolesta yhteinen päätöslauselma on hyväksyttävissä."

Mäkelän "uutinen" samasta puheesta 10.5

"Europarlamentaarikko Esko Seppänen (vas.) tuomitsee Puolan ja Viron viimeaikaisen toiminnan suhteessa Venäjään.

Myöhään keskiviikkoiltana pidetyssä Euroopan parlamentin täysistunnossa vasemmistoryhmän puheenvuoron käyttänyt Seppänen sanoi, ettei Puolalla ja Virolla ole oikeutta ajaa kansallista etuaan muiden EU-maiden kustannuksella. Maiden ei hänen mukaansa myöskään kannata odottaa solidaarisuutta muilta EU-mailta.

Ryhmäpuheenvuorossaan Seppänen arveli, että Puolan ja Viron Venäjälle vihamielisen politiikan tarkoituksena on synnyttää Eurooppaan uusia poliittisia jakolinjoja.

Hän varoitti Euroopan parlamenttia tukemasta tällaista kehitystä, mutta ilmoitti samalla huomanneensa, että salissa kyllä löytyi "tällaista henkeä".

- Edelliset puhujat ovat tehneet selväksi, että he haluavat ylläpitää Venäjään samanaikaisesti sekä hyviä että huonoja suhteita. Hyviä suhteita ulkopoliittisista syistä ja huonoja suhteita sisäpoliittisista syistä, Seppänen piikitteli.

Seppäsen puheenvuoroa seurasi suuressa salissa jäätävä hiljaisuus. Suosiotaan eivät osoittaneet edes omat vasemmistoryhmätoverit."

Loka lentää Yleisradiossa!